

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118208168
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8118208168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: L. Q., V. XX.XX.XXXX, P. B., Č. XX, zastúpená: JUDr. Milan Szöllösy, advokát, so sídlom Košice, Mlynská 28, proti žalovanému: Generali Česká poisťovna a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 54 228 573, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, zastúpený: MST PARTNERS s.r.o., so sídlom Laurinska 3, Bratislava, IČO: 36v 861 545, o náhradu škody z ublíženia na zdraví a prísl., o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/31/2018-281 zo dňa 21.10.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Odvolací súd pokračuje v konaní s Generali Česká poisťovna a. s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúcou prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 54 228 573 ako právnym nástupcom pôvodne žalovaného Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332.

II. Mení rozsudok vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1.536.60 eura titulom náhrady bolestného a 31.503,60 eura titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti ohľadne nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia žalobu zamietá.

III. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. v prevyšujúcej časti.

IV. Potvrdzuje rozsudok vo výroku III.

V. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania zo súdom priznaných súm v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 7.181,60 Eur titulom náhrady bolestného, 40.950,60 Eur titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia a 5.490 Eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 124,76 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,76 Eur od 7.10.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V. Znalecká organizácia K. D. má nárok na zvyšnú časť znalečného podľa uznesenia tohto súdu č.k. 11C/31/2018-187 zo dňa 27.8.2019 voči žalovanému.

VI. Z a s t a v u j e konanie v časti bolestného vo výške 13.680 Eur a 273,60 Eur a v časti sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 13.954 Eur.“

2. Citoval ustanovenia § 420 ods. 1 a 3, § 427 ods. 1 a 2, § 444 a § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), § 4 ods. 1 a 2 písm. a), § 11 ods. 6,7 a 8 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 2 ods. 2, § 4 ods. 1,2 a 3, § 5 ods. 1,2 a 4, § 7 ods. 1,3 a 6, § 8 ods. 4, § 10 ods. 1 a 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia.

3. V odôvodnení uviedol, že v tomto spore nebol základ nároku žalobkyne voči žalovanému spochybnený. Nepochybne bolo preukázané, že vinníkom dopravnej nehody zo 17.07.2016, pri ktorej žalobkyňa utrpela zranenia, bol vodič osobného motorového vozidla (jej brat, s ktorým však nežila v spoločnej domácnosti), ktoré bolo poistené povinným zmluvným poistením u žalovaného a tým mal súd danú aj jeho pasívnu legitimitáciu v tomto spore. Žalobkyňa na preukázanie výšky nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia predložila súkromný znalecký posudok R.. K., voči ktorému síce žalovaný mal konkrétne pripomienky, ale vychádzal z písomného podania svojho zmluvného lekára R.. T. R., ktorého súd nepovažoval za posudzujúceho lekára oprávňujúceho vystaviť spomínaný lekársky posudok podľa § 2 ods. 3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z.z. Súd prvej inštancie zároveň vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou K. D. s.r.o. Pokiaľ ide o bolestné, podľa znaleckého posudku K. D. s.r.o. považoval súd za správne bodové ohodnotenie R.. K. len v rozsahu 820 bodov, ktoré pri hodnote 18,24 eura za jeden bod pre rok 2018 činilo bolestné vo výške 14.956,80 eura. Z tohto bolestného žalovaný dobrovoľne uhradil sumu 13.680 eur, nedoplatok preto činí 1.276,80 eura. Ďalšia časť bolestného predstavovala nárok v súvislosti s operáciou z 05.06.2018 v hodnote 310 bodov, čo predstavuje 5.914,80 eura. Úhrnne tak nezaplatené bolestné predstavuje 7.191,60 eura. Uviedol, že znalecká organizácia vyčíslila komplexné bodové ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne na 2.710 bodov, čo pri hodnote za jeden bod vo výške 20,26 eura predstavuje 54.904,60 eura. Žalovaný plnil 13.954 eur, preto nedoplatok náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia činí 40.950,60 eura. Pokiaľ si žalobkyňa uplatnila z týchto prisúdených súm aj úroky z omeškania, dospel k záveru, že žalovaný si splnil zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 11 ods. 6 č. 381/2001 Z.z., a preto pri dvoch uplatnených nárokoch a to pri bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia jej nárok na priznanie úrokov z omeškania nevznikol. Žalobkyňa si uplatnila aj nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. K uvedenému nároku dospel k záveru, že v dôsledku úrazu žalobkyne sa výrazne zmenil jej život, pokiaľ ide o jej záľuby súvisiace s tancovaním, chodením do prírody, ktorým sa už nemôže venovať tak, ako pred úrazom. Obmedzená je však aj v bežných životných činnostiach spojených s úplným zohnutím, je preto obmedzená pri upratovaní, prácach na záhrade a okolí domu, ktoré pred úrazom tiež vykonávala, ale problémy má aj pri osobnej hygiene a pri obúvaní. Zmenila sa aj jej povaha, pričom tieto skutočnosti boli potvrdené aj svedeckými výpoveďami. Súd prvej inštancie zohľadnil to, že žalobkyňa trpí bolesťami, nedokáže dlhšie sedieť, pravú dolnú končatinu má slabšiu, pričom tento stav podľa zistenia znalcov je trvalý bez očakávaného zlepšenia a rastúcim vekom sa zhorší. Vychádzajúc však z princípu proporcionality a po zohľadnení tej skutočnosti, že žalobkyňa napriek svojmu zraneniu vykonáva doterajšie zamestnanie administratívnej pracovníčky bez obmedzenia, súd prvej inštancie považoval aj po zohľadnení pomerne nízkeho veku žalobkyne v čase úrazu (XX rokov) za primerané 10% zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré zo sumy 54.900 eur predstavuje 5.490 eur. Napokon súd prvej inštancie priznal žalobkyňu náhradu liečebných nákladov za spotrebované pohonné hmoty v súvislosti s jej cestami na kontroly a rehabilitáciu do zdravotníckych zariadení z miesta jej bydliska (B.) do Y. vo výške 124,76 eura.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná pri nárokoch na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ale podobne sa

hodnotí aj jej úspech pri nároku na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, aj keď súd tento nárok priznal v menšom rozsahu a to vzhľadom na to, že išlo o plnenie, ktoré záviselo od úvahy súdu a preto aj pri tomto nároku sa má za to, že žalobkyňa bola v spore úspešná. Neúspech mala len v nepatrnej časti, pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky. Patrí jej preto nárok na plnú náhradu trov konania, ktoré sa však budú počítat len z prísudenej istiny.

5. Proti výroku III. rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie tým, že oznámenie žalovaného zo dňa 24.8.2018 považoval za jasné vysvetlenie dôvodov neplnenia zvyšku nároku, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobkyne šetrenie vykonané žalovaným na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie nebolo vykonané v súlade z § 3 ods. 2, § 4 ods. 2, § 7 ods. 6 z. č. 437/2004 Z. z. a preto nie je možné ho považovať za šetrenie v zmysle zákona. Zmluvný lekár ohodnotil bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia bez toho, aby bol poškodenú osobne vyšetril. Takéto hodnotenie tzv. „od stola“ za účelom korigovať bodové hodnotenie bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia vykonané znaleckým posudkom, je v rozpore s ustanoveniami zákona číslo 437/2004 Z. z. Súd prvej inštancie v I. výroku napadnutého rozsudku zo dňa 21.10.2020 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 7.181,60 eura titulom náhrady bolestného. Uviedla, že ak v bode 63. zdôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uvádza, že úhrne nezaplatené bolestné predstavuje 7.191,60 eura, tak výrok rozsudku sa nezhoduje s jeho odôvodnením. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie tým, že žalobu v časti zaplataenia príslušenstva pohľadávky z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatneniu zamietol, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konanie žalovaného v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami zák. č. 437/2004 Z. z. a oznámené listom zo dňa 24.8.2018 nie je možné hodnotiť, že žalovaný jasne vysvetlil dôvody neplnenia v zmysle § 11 ods. 6 z. č. 381/2001 Z. z., čím by takéto konanie žalovaného malo zbaviť sankcie vo forme úhrady úroku z omeškania. To, že súd prvej inštancie oznámenie žalovaného zo dňa 24.08.2018 posúdil, že žalovaný týmto listom mal jasne vysvetliť dôvody neplnenia zvyšku nároku, si splnil zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z § 11 ods. 6 z. č. 361/2001 Z. z. a preto žalobkyni nevzniklo právo na sankciu (úrok z omeškania), ide o nesprávne právne posúdenie veci v zmysle vykonaného dokazovania. Žalobkyňa v zmysle dokazovania vykonaného znaleckou organizáciou si písomným podaním zo dňa 03.10.2019 uplatnila aj 5% ročný úrok zo sumy 5,914,80 eura od 19.09.2019 do zaplataenia, 5% ročný úrok z omeškania za sumy 18.740,50 eura od 19.09.2019 do zaplataenia. Súd prvej inštancie s uplatneným právom na úrok z omeškania v podaní zo dňa 3.10.2019, sa v rozsudku nevysporiadal, ale právo na príslušenstvo v celku zamietol. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie právo na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 z. č. 437/2004 Z. z. uznal len do výške 10 %, t. j. vo výške 5.490 eur. Uviedla, že utrpela vážny úraz vo veku XX rokov. V tomto mladom veku je invalidnou s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50%. ÚPSVaR v Y. je žalobkyňa uznaná za osobu ZŤP s mierou funkčnej poruchy 50%. Následkom úrazu jej jednoznačne vznikli mnohé obmedzenia ako mladej žene uplatniť sa v živote a v spoločnosti, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním. Ako mladá žena je hendikepovaná vo všetkých oblastiach života. Od úrazu sa jej zmenil život vo všetkých oblastiach života. Má problémy s chôdzou. Chodí s podporou, kríva. Trpí neustálymi bolesťami. Nevie dlhšie sedieť, nevie dlhšie stáť, nezvláda rýchlu chôdzu. Musí neustále meniť polohu. Je obmedzená v pracovnom živote vo výbere zamestnania. Pracuje ako administratívna pracovníčka na pôvodnom pracovisku, ale prácu vykonáva za účinnej pomoci druhej osoby, pretože pre jej neustále bolesti potrebuje prestávky, v práci teda nepracuje bez obmedzení. Je hendikepovaná v spoločenskom živote a kultúrnom živote. Rada sa obliekala, teraz je to nemožné pre jej pretrvávajúce bolesti a potrebu neustále meniť polohu. Je hendikepovaná v športovom živote (bicyklovala, chodila do lesa, na prechádzky, na dovolenky). Pred úrazom pracovala na záhrade, vykonávala všetky práce v domácnosti. Teraz tieto práce nie je schopná vykonávať a v domácnosti potrebuje pomoc inej osoby s mnohými prácami. Je sociálne izolovaná. Pred úrazom bola spoločenská, veselá. Malá veľa priateľov. Z titulu následkov úrazu trpí aj psychicky. Zmenila sa jej povaha, trpí strachom a je hysterická. Trpí strachom z jazdy v motorovom vozidle. Je traumatizovaná. Je psychicky hendikepovaná aj tým, že trpí obavami zo sexuálneho styku. Namietala, že súd prvej inštancie v predmetnej právnej veci nezohľadnil ani satisfakčnú funkciu. Výška odškodnenia musí rešpektovať jeho reparačný charakter a byť naplnením toho, že odškodnenie má slúžiť kompenzácií obmedzení plynúcich z poškodenia zdravia aj tak, aby skoršie často aj výraznejšie pociťovanie radosti a neskoršia strata možnosti tieto prežívať v dôsledku poškodenia zdravia mohli byť prinajmenšom čiastočne vynahradené, zmiernené niečím, čo poškodenému môže naopak privodiť potešenie alebo

radosť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o práve na náhradu škody z titulu zvýšenia je neprimerané aj z toho dôvodu, že žalovaný navrhol 30% zvýšenie. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni z titulu bolestného sumu 7.191,60 eura s 5,00% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.276,80 eura od 5.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 5.914,80 eura od 19.9.2019 do zaplatenia, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 40.950,60 eura s 5,00% ročným úrokom z omeškania zo sumy 22.210,10 eura od 05.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 18.740,50 od 19.9.2019 do zaplatenia, z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 27.452,30 eura, liečebné náklady v sume 124,76 eura s 5,00% ročným úrokom z omeškania od 05.10.2018 do zaplatenia, trovy konania a právneho zastúpenia, trovy odvolacieho konania vo výške 100%.

6. Proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že žalovaný po rozšírení žaloby zo dňa 03.10.2019 na základe Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 07.10.2019 zaplatil žalobkyni ďalšie poisťné plnenie spolu v sume 15.102 eur prevodom na bankový účet žalobkyne, číslo účtu: IBAN: T.. Uvedenú skutočnosť oznámil žalovaný súdu vo svojom vyjadrení a návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 08.11.2019, na základe ktorého bol vypracovaný doplnok znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 27.07.2019, vypracovaný K. D. znalecká organizácia, s.r.o. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepoprela zaplatenie tohto ďalšieho poisťného plnenia v sume 15.102 eur zo strany žalovaného, preto je táto skutočnosť s ohľadom na ust. § 151 ods. 1 CSP nesporná. Súd však o túto zaplatenú sumu ďalšieho poisťného plnenia neznížil sumy priznané žalobkyni napadnutým rozsudkom, čo je zrejmé z bodov 5, 27, 28 a 64 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých súd o. i. nesprávne uvádza, že žalovaný plnil iba sumy 13.680 eur ako bolestné a 13.954 eur ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Tieto sumy žalovaný uhradil dňa 30.08.2018, avšak po rozšírení žaloby zo dňa 03.10.2019 žalovaný dňa 07.10.2019 zaslal žalobkyni Oznámenie o likvidácii poisťnej udalosti a následne zaplatil žalobkyni ešte ďalšie sumy náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, spolu vo výške 15.102 eur. Takto súd prvej inštancie dospeľ k nesprávnemu skutkovému zisteniu o tom, že žalobkyni nezaplatené bolestné predstavuje sumu 7.191,60 eura a nezaplatená náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 40.950,60 eura. Pri správnom postupe mal súd od týchto súm odpočítať sumu 15.102 eur uhradenú žalovaným žalobkyni na základe Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 07.10.2019. Na základe všetkých uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., znížil výšku náhrady škody, priznanú žalobkyni o zaplatenú sumu 15.102 eur a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný. Podľa názoru žalovaného z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný si splnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, preto žalobkyni nevznikol nárok na úroky z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 cit. zákona, čo súd prvej inštancie posúdil správne. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného postupoval správne, keď sa stotožnil s argumentáciou žalovaného o tom, že žalobkyňou požadované mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50% je neprimerane vysoké a že takéto zvýšenie náhrady je možné použiť iba v prípade omnoho vážnejšieho poškodenia zdravia, než k akému došlo u žalobkyne. Podľa judikatúry, na ktorú poukázal žalovaný a z ktorej správne vychádzal aj súd pri určení primeranej miery mimoriadneho zvýšenia uvedenej náhrady, výrazné zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (o 50%) je vyhradené výlučne prípadom, keď je poškodený vplyvom a následkom úrazu takmer vyradený zo života, a keď jeho predpoklady pre uplatnenie v spoločnosti sú takmer stratené. Považoval za bezpredmetné aj poukazovanie žalobkyne na následky na svojom zdraví a obmedzenia vo svojom živote po uvedenej dopravnej nehode. Tieto následky sú predsa kompenzované samotnou náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá bola žalobkyni priznaná, a jej mimoriadnym zvýšením o 10%. To, že žalobkyňa vníma tieto následky na svojom zdraví veľmi citlivo a nepriaznivo, je jej subjektívny pohľad, čo však neznamená, že tieto následky sú skutočne až tak vážne, aby odôvodňovali takú mieru mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá je vyhradená pre tie najzávažnejšie prípady. Rozhodne nemohol súhlasiť ani s tvrdením žalobkyne v jej podanom odvolaní, podľa ktorého „mimoriadne závažné okolnosti žalobkyňu ako mladú ženu nepochybne diskvalifikujú a v zásadnej miere jej znemožňujú uplatnenie sa vo všetkých sférach života“, keďže takéto tvrdenie je zjavne zveličené a žiadne takéto mimoriadne závažné okolnosti u žalobkyne preukázané neboli. Neobstojí podľa žalovaného ani poukazovanie žalobkyne na jej invaliditu s priznanou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou

fyzickou osobou, či mieru funkčnej poruchy žalobkyne ako osoby zdravotne ťažko postihnutej vo výške 50%, keďže tieto hodnotenia nemajú žiadnu súvislosť s mierou prípadného mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Na záver dodal, že žalobkyňa nepoprela zaplatenie tohto ďalšieho poistného plnenia v sume 15.102 eur zo strany žalovaného, preto sa táto skutočnosť podľa ust. § 151 ods. 1 CSP považuje za nespornú. Súd prvej inštancie sa však s uvedenou úhradou vo svojom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal a neznížil o túto úhradu sumy priznané žalobkyňi, čo bolo dôvodom na podanie odvolania žalovaného voči tomuto rozsudku.

8. K vyjadreniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že považuje odvolanie žalovaného za nepreskúmateľné. Žalovaný podaným odvolaním nepreukázal špecifikáciu poskytnutého plnenia vo výške 15.102 eura, o ktorú navrhuje odvolaciemu súdu výšku náhrady škody znížiť. Žalovaný napriek účasti na súdnom pojednávaní, ani v záverečnej reči na pojednávaní na ktorom súd prvej inštancie vo veci rozhodol, nezaujal stanovisko k poskytnutiu plnenia žalovaným vo výške 15.102 eur. Nielenže nevzniesol námietku poskytnutia plnenia vo výške 15.102 eur, ale ani nepreukázal špecifikáciu, z čoho predmetná suma pozostáva. Právnomu zástupcovi žalobkyne ani žalobkyňi nebolo doposiaľ doručené písomne oznámenie o poskytnutí plnenia vo výške 15.102 eur a ani to z čoho uvedená suma pozostáva. Žalovaný v odvolaní uvádza, že o plnení mal byť žalobca uzrozumený písomným podaním datovaným zo dňa 07.10.2019. Žalobkyňa a ani jej právnomu zástupcovi predmetné písomné oznámenie o plnení nebolo doručené. Odvolanie žalovaného bez toho, aby písomne preukázal dôvod a špecifikáciu poskytnutého plnenia, je odvolaním neurčitým a nešpecifikovaným.

9. K vyjadreniu žalobkyne žalovaný uviedol, že uvedené plnenie vo výške 15.102 eur zo dňa 11.10.2019 špecifikoval už vo svojom vyjadrení a návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 8.11.2019, kde zároveň uviedol, že uvedené plnenie bolo uskutočnené na základe Oznámenia o likvidácii poistnej udalosti zo dňa 7.10.2019, ktoré bolo zaslané žalobkyňi. Na základe tohto oznámenia žalovaný následne dňa 11.10.2019 poskytol uvedené plnenie žalobkyňi prevodom na jej bankový účet. V čase vyhlásenia rozsudku teda bolo súdu známe z vyjadrenia žalovaného zo dňa 08.11.2019, že žalovaný uhradil žalobkyňi poistné plnenie vo výške 15.102 eur. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní predchádzajúcom vyhláseniu rozsudku o.i. poukázal na všetky doterajšie písomné vyjadrenia žalovaného v uvedenej veci. Keďže v čase vyhlásenia rozsudku bolo súdu prvej inštancie známe skutkové tvrdenie žalovaného o poskytnutí plnenia vo výške 15 102 eur žalobkyňi (z písomného vyjadrenia žalovaného) a toto skutkové tvrdenie žalobkyňa nepoprela, toto skutkové tvrdenie bolo v čase vyhlásenia rozsudku podľa ust. §151 ods.1 CSP nesporné.

10. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že žalovaný od počiatku bol informovaný, že poškodená (žalobkyňa) v zmysle ustanovenia § 89 CSP a nasl. je zastúpená advokátom. Z toho vyplýva, že právny zástupca poškodenej od udelenia písomného splnomocnenia so žalovaným komunikoval priamo v mene poškodenej a túto povinnosť mal aj žalovaný. Poukázala na ustanovenie §110 CSP, z ktorého vyplýva, že ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Právnomu zástupcovi žalobkyne (poškodenej) nebolo žalovaným doručené oznámenie o plnení čiastky 15.102 eur z 08.11.2019. Súd prvej inštancie právnomu zástupcovi žalobkyne doručil vyjadrenie žalovaného zo dňa 17.02.2021, ktorého prílohou je aj Oznámenie o likvidácii číslo XXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2019, a ktoré právny zástupca žalobkyne prevzal dňa 17.2.2021. Právny zástupca žalobkyne sa až dňa 17.02.2021 oficiálne dozvedel o plnení sumy 15.102 eur poškodenej. Podčiarkla, že z predloženého Oznámenia o plnení vo výške 15.102 eur je zrejmé, že toto oznámenie o plnení je adresované priamo poškodenej. Oznámenie o plnení čiastky 15.102 eur tým, že nebolo zaslané právnomu zástupcovi žalobkyne, právny zástupca nemohol vykonať príslušný právny úkon. Žalovaný konal v rozpore s ustanovením § 110 CSP. Z predloženého oznámenia nie je preukázané ani doručenie tohto oznámenia adresátovi.

11. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

12. V priebehu odvolacieho konania žalovaný súdu oznámil vznik právnej skutočnosti, s ktorou je spojený prevod práv a povinností, o ktorých sa koná v súdnom spore, a síce, že na základe zmluvy o predaji podniku Generali Česká pojišťovna a. s. s účinnosťou od 19.12.2021 vstúpila do všetkých

práv a povinností vyplývajúcich z poisťných zmlúv spoločnosti žalovaného, vrátane práv, povinností a nárokov už uplatnených v súdnych konaniach vedených voči spoločnosti Generali Poistovňa, a. s., v ktorých došlo s účinnosťou od 24:00 hod. dňa 19.12.2021 k procesnému nástupníctvu na spoločnosť Generali Česká pojišťovna a. s. S ohľadom na uvedené odvolací súd v zmysle ustanovenia § 64 CSP pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodne žalovaného, a to Generali Česká pojišťovna a. s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 54 228 573.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v časti potvrdiť a v časti zmeniť.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a námietok žalobkyne a žalovaného, to, či súd prvej inštancie zachoval správny procesný postup, na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

16. V prejednáwanej veci si žalobkyňa uplatnila svoj nárok na náhradu škody proti žalovanému na základe zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „Zákon o PZP“) v spojení so zákonom č. 437/2004 Z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Predmetom konania je odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, vrátane zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj liečebných nákladov v súvislosti s poškodením zdravia žalobkyne v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného.

17. Z obsahu podaných odvolaní žalobkyne a žalovaného vyplýva, že v predmetnom prípade medzi sporovými stranami nebol sporný moment vzniku poškodenia zdravia žalobkyne a spôsob, akým k nemu došlo. Spornými medzi sporovými stranami bola a) výška súdom prvej inštancie priznanej náhrady bolestného vo výške 7.181,60 eura a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 81.236 eura (z hľadiska odvolania žalovaného) b) priznanie zákonného úroku z omeškania z takto priznaných súm za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia (z hľadiska odvolania žalobkyne), ako aj c) percentuálne vyjadrenie priznaného zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia (z hľadiska odvolania žalobkyne).

18. V prvom rade sa odvolací súd vypořiadal s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s jeho úhradou ďalšieho poisťného plnenia v sume 15.102 eur na základe Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 07.10.2019 v prospech žalobkyne prevodom na jej bankový účet. Vo vzťahu k posúdeniu základu nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia neboli vznesené zo strany žalovaného žiadne odvolacie námietky.

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že 11.11.2019 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 08.11.2019, v ktorom okrem návrhu na doplnenie dokazovania žalovaný uviedol, že po rozšírení žaloby zo dňa 03.10.2019 na základe Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 07.10.2019 zaplatil žalobkyňi ďalšie poisťné plnenie spolu v sume 15.102 eur prevodom na bankový účet

žalobkyne, číslo účtu: IBAN: T.. Ďalej uviedol, že spolu už s uskutočnenými úhradami zo dňa 30.08.2018 uhradil žalobkyňi náhradu za bolesť v počte bodov vo výške 1.060 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.155 bodov.

20. Z Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2019 vyplýva, že dňa 07.10.2019 žalovaný ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poisťné plnenie. V oznámení špecifikoval náhradu za bolestné v zmysle § 444 OZ, zákona č. 437/2004 Z. z., ktorá pri počte bodov 1060 x 18,24 eura predstavuje 19.335 eur od ktorej odpočítal vyplatenú náhradu za bolestné 30.08.2018 v zmysle § 444 OZ, zákona č. 437/2004 Z. z., pri počte bodov 1060 x 18,24 eura vo výške 13.680 eur (5.655 eur). V oznámení ďalej špecifikoval náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 444 OZ, zákona č. 437/2004 Z. z., ktorá pri počte bodov 1055 x 20,26 eura predstavuje 23.401 eur, od ktorej odpočítal už vyplatenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia 30.08.2018 v zmysle § 444 OZ, zákona č. 437/2004 Z. z., pri počte bodov 765 x 18,24 eura vo výške 13.954 eur (9.447 eur). Následne v oznámení uviedol, že poisťné plnenie vo výške 15.102 eur bude poukázané na č. účtu IBAN T..

21. Z priloženého výpisu z detailu transakcií bežného účtu žalovaného k dátumu 26.11.2020 vyplýva, že dňa 11.10.2019 bola vykonaná transakcia sumy 15.102 eur s označením INPC - Splátka poisťného na auto na bankový účet partnera T. s menom partnera: Poisťné plnenie. Uvedené číslo bankového účtu zodpovedá tomu, ktoré uviedla žalobkyňa vo svojej žiadosti zo dňa 19.06.2018, ktorou si uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, liečebných nákladov a straty na zárobku počas PN.

22. Odvolací súd výzvou zo dňa 15.02.2022 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 7 dní odo dňa jej doručenia oznámila, či došlo k pripísaniu poisťného plnenia vo výške 15.102 eur zo strany žalovaného na jej bankový účet IBAN : T. v zmysle Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2019 a potvrdenia o platbe zo dňa 11.10.2019. Na uvedenú výzvu žalobkyňa odpovedala vyjadrením zo dňa 04.03.2022, v ktorom prisvedčila, že plnenie vo výške 15.102 eur jej bolo uhradené dňa 11.10.2019 na jej bankový účet IBAN : T. s názvom L. Q..

23. Na základe vyššie zistených skutočností odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku I. tak že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 1.536.60 eura (súdom prvej inštancie priznaných 7.181,60 eura, avšak správne malo ísť, ako aj z odôvodnenia rozsudku vyplýva o sumu 7.191,60 eura mínus žalovaným tiež uhradených 5.655 eur) titulom náhrady bolestného a 31.503,66 eura (súdom prvej inštancie priznaných 40.950,66 eura mínus žalovaným zaplatených 9.447 eur) titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti ohľadne nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia žalobu zamietol.

24. Vo vzťahu k plateniu úrokov z omeškania odvolací súd upriamuje pozornosť na znenie § 11 ods. 6 Zákona o PZP, z ktorého vyplýva, že poisťovateľ (v predmetnom prípade žalovaný) je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť peňažné plnenie, pričom je povinný do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného jednak (i) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti a zároveň (ii) oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, a v prípade, ak poškodeným požadovaná výška plnenia nebola uznaná sčasti alebo vôbec uviesť aj dôvody, pre ktoré bolo poisťné plnenie znížené alebo zamietnuté. V prípade nesplnenia uvedenej povinnosti Zákon o PZP sankcionuje uvedenú nečinnosť poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 povinnosťou zaplatiť poškodenému úrok z omeškania podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

26. „Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001Z.z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z.z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poisťného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nespĺní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti, a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol

poskytnúť poistné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetreniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodeným osobám v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania. Sankcia v podobe úroku z omeškania má však inú povahu, už sa nejedná o nárok poškodenej osoby, ktorý si môže, ale nemusí uplatniť (ako je to obvyklé pri omeškaní v občianskoprávných vzťahoch). Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákon o poistení zodpovednosti ukladá poisťovateľom automaticky túto sankciu - ako povinnosť, teda bez ohľadu, či si úrok z omeškania poškodený uplatní alebo nie; iba výška úroku z omeškania sa posudzuje podľa občianskoprávných predpisov - OZ a jeho vykonávacieho nariadenia“ (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019).

27. Z obsah spisu je zrejmé, že v posudzovanom prípade si žalovaný splnil povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o PZP tým, že Oznámením o poistnom plnení zo dňa 24.08.2018 poskytol žalobkyni písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie, ktoré si žalobkyňa od neho nárokovala. V uvedenom Oznámení žalovaný ako poisťovateľ uviedol, že hodnotenie z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia prehodnotil podľa stanoviska svojho zmluvného lekára, ktorý vypracoval posudok v súlade so zákonom č. 437/2004 Z. z. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plné požadované plnenie, bol pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávanej veci žalovaný ako poisťovateľ splnil. Pre rozhodnutie v tejto veci vo vzťahu k nároku žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania tak nebolo relevantné ako mal, prípadne mohol žalovaný poistnú udalosť vybaviť (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018).

28. V zhode so súdom prvej inštancie i odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP splnil, a preto nebol povinný uhradiť žalobkyni ako poškodenej úroky z omeškania. Nakoľko celková výška priznanej náhrady škody závisela až od rozhodnutia súdu, do omeškania by sa dostal žalovaný s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobkyni podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa listom zo dňa 19.06.2018 si uplatnila u žalovaného nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví, a teda od nasledujúceho dňa, t.j. od 20.06.2018 začala žalovanému plynúť zákonná 3-mesačná lehota na prešetrenie udalosti a oznámenie, ktorá by uplynula dňa 20.09.2018. Žalovaný Oznámením o poistnom plnení zo dňa 24.08.2018 dodržal svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 11 ods. 6 Zákona o PZP, a preto správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že pri bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia žalobkyni nárok na priznanie úrokov z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 Zákona o PZP nepatrí. Z uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s názorom žalobkyne, že za moment skončenia šetrenia vo veci samej možno považovať až moment doručenia znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou K. D. a vzniku tak povinnosti platiť úroky z omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP po doručení tohto znaleckého posudku žalobkyni.

29. Pokiaľ ide o namietaný výrok súdu prvej inštancie o priznaní mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 5.490 eur v zhode so súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Cdo/192/2015, ako aj 3Cdo/209/2017, s ktorými sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia aj porovnaním s inými prípadmi vo vyššie uvádzaných veciach jasne zhodnotil a vysvetlil, z akých dôvodov považoval za primerané priznať 10 %-né navýšenie SSU, citlivo zohľadnil nielen vek žalobkyne (XX rokov), ale aj jej život, zamestnanie administratívnej pracovníčky, spoločenské a voľnočasové aktivity, ako aj zdravotný stav pred dopravnou nehodou a po nej. Súd prvej inštancie posúdil okolnosti konkrétnej právnej veci a zohľadnil posúdenie všetkých skutočností uvedených aj v ust. § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.

30. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo v rámci znaleckého dokazovania preukázané, že následky u žalobkyne po úraze sú trvalého charakteru a odborníci očakávajú progresiu rozsahu týchto trvalých následkov, avšak napriek tomu je odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie, že pokiaľ zákon stanovuje rozpätie prípustného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (až o 50

%), je nepochybné, že rozsah zvýšenia tejto náhrady musí byť diferencovaný. Diferenciácia rozsahu zvýšenia tejto náhrady musí vystihovať individuálne okolnosti každého prípadu. V reálnom živote sa vyskytujúce rozdiely v osobnosti človeka, v jeho individuálnych potrebách, životnom zameraní, v miere jeho angažovanosti v najrozmanitejších sférach života, ako aj odlišnosti v miere závažnosti poškodenia zdravia a intenzite obmedzenia poškodeného sa nevyhnutne musia prejavíť aj v diferencovanom prístupe k zvýšeniu tejto náhrady.

31. Z odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie je zrejmé, akými úvahami sa spravoval pri konštatovaní, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa a predovšetkým ohľadne zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď limitovaný bol iba hornou hranicou 50 %, v ktorej hranici by mali byť odškodňované iba najzávažnejšie prípady, v ktorých obmedzenie sťaženia spoločenského uplatnenia je na hornej hranici, keď dochádza k úplnej strate akéhokoľvek spoločenského uplatnenia vo všetkých smeroch. Uvedené skutočnosti prvoinštančný súd dôsledne posúdil, a to aj v súlade s princípom proporcionality, keď pri stanovení konkrétnej výšky mimoriadneho navýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia 10 % zohľadnil primeranosť medzi priznanou výškou a spôsobenou ujmu. Napriek stupňu poškodenia zdravia žalobkyne nejde v jej prípade o najzávažnejšie možné sťaženie uplatnenia sa v živote, ktoré by odôvodňovalo využitie plného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Na základe uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie pri stanovení zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 10 % zachoval zásadu primeranosti a svoje právne úvahy, podložené výsledkami vykonaného dokazovania, náležite odôvodnil.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v prevyšujúcej časti o zapltenie sumy 5.490 eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj vo výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

33. Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je v zmysle § 255 CSP miera úspechu. Miera úspechu vo všeobecnosti závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Zmyslom právnej úpravy podľa CSP nebola snaha zákonodarcu sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania koncepčne odchýliť od pravidla pôvodne vyjadreného v § 142 ods.3 OSP. Pravidlo vyplývajúce z § 142 ods. 3 OSP, predstavovalo výnimku zo zásady pre rozhodovanie o náhrade trov konania pri čiastočnom úspechu vo veci. Aplikácia tejto výnimky (plná náhrada trov konania) neprichádzala do úvahy vždy, ale iba v prípade, ak sa neúspech prejavil iba vo výške plnenia, za predpokladu, že účastník konania na začiatku sporu túto výšku plnenia presne nepoznal a ani presne poznať nemohol (IV.ÚS 652/2018, III.ÚS 475/2018). Z publikácie Civilný sporový poriadok od autorov Števčeka, Ficovej, Baricovej, Mesiarkinovej, Bajánkovej, Tomašoviča a kol. z nakladateľstva C.H. Beck rok 2016 str. 926a 927 vyplýva: „Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 OSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty (§ 142 ods. 1, 2, 3 OSP), ale len dve (§ 255 ods. 1, 2 CSP). Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku.“

34. Z tohto dôvodu odvolací súd v danej veci aplikoval zásadu úspechu s tým, že nároky žalobkyne v súdom priznanej výške vzhľadom na uplatnené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany záviseli od záverov znaleckého dokazovania a úvahy súdu. S ohľadom na charakter uplatnených nárokov, priebeh a výsledok sporu nie je možné žalobkyňu zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe znaleckej činnosti alebo úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhoradá a nadväzujúca. Rovnako odborné otázky posudzované znaleckou organizáciou nemôžu presahovať možnosti strany sporu, ktorá výšku spoločenského uplatnenia, ale najmä mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia bez odborných znalostí „odhadom“ uplatnila. Zohľadniac, že škoda na zdraví žalobkyne je v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, žalobkyňa je plne procesne úspešná, nakoľko mala plný úspech, čo do základu uplatnených nárokov a výška plnenia vyplývala zo znaleckého dokazovania a úvahy súdu. Z uvedených dôvodov odvolací súd o trovách celého konania za použitia ust. 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP rozhodol tak, že žalobkyňi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania zo súdom priznanej sumy v celom rozsahu.

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).